

lidt arrogant udtrykt sådan set derfra i forhold til uddannelsen – er man kommet meget, meget langt.

Og det, som er afgørende, er, at de aftaler, som indgås, er solide, at de er ordentlige, at de respekterer de to skolers særpræg og måder at håndtere det på, og at det ikke bliver en døgnflue. Det er vi meget optaget af, fordi det selvfølgelig er sådan, at det kan tage tid at øge søgningen, og at det også kan tage tid at fremelske den bredde i lærer kvalifikationerne, som skal til.

For det er jo indlysende, at de skoler, som vi taler om her, har kompetence på en række af de områder, hvor man tidligere har udbudt en smal uddannelse. Derfor vil jeg nok sige, at med den omhu og den interesse, som partierne og også de, som kunne være til stede under samrådet i går, har udvist for den her sag, må man indrømme, at så er der meget gode muligheder for, at reformen bliver til virkelighed ikke alene regionalt, men også i forhold til det, som var det samlede Folketings intention, dengang lovgivningen blev vedtaget.

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg må sige, at jeg opfatter hele kvalitetsdiskussionen som en bortledningsmanøvre.

Det minder mig om den historie om Ali Baba og de fyrretyve røvere, som jeg tit læser for børnene hjemme i min familie – den kender de fleste her i salen: Ali Baba kommer ind med sine røvere bag stenvuren i bjerget og siger det her berømte sesam-ord, og vores ven står udenfor og hører det berømte sesam-ord: Sesam sesam, luk dig op! Sådan bruger man også kvalitetsdiskussionen her.

For om nogen vil forslagsstillerne da gerne have kvalitet i KVVU-uddannelserne, om nogen vil alle Folketingets partier da gerne have kvalitet, om nogen har mit eget parti og undertegnede selv talt om kvalitet i uddannelserne.

Men – og det er det, der er det afgørende – det her opfattes som en slags tilfældighedsplaceringsspil, hvor man har siddet i efteråret ved hjælp af forskellige rumlerier i ministeriet og tilfældigt placeret nogle af de her uddannelser.

Man hører nogle af de her historier – det tror jeg mange af ordførerne har ulejliget sig med – om, hvordan man på mange af de forbigåede skoler, både tekniske skoler og handelsskoler, som tilfældigvis ligger i udkantsområderne og tilfældigvis ligger sådan lidt uden for livets lan-

devej, virkelig har nursed og cared for at udvikle gode KVVU-uddannelser.

Selvfølgelig skulle der barberes ned, og selvfølgelig skulle der være færre KVVU-uddannelser, men på mange af de skoler, som er blevet overset, og som man bevidst har forbigået fra ministerens side – og jeg mener bevidst, for hele diskussionen har været der gennem et stykke tid – har man haft veludviklede uddannelser.

Ministeren nævnte selv heroppefra, at vi har langt over 150 gymnasier – jeg tror ikke, det er 150 gymnasier; vi har lidt under det i Danmark – som har mulighed for at tilbyde forskellige linjer, forskellige fag, og de er ikke af samme kvalitet alle sammen. Sådan bør det selvfølgelig også være på KVVU-uddannelsesniveaue, hvis man sikrer sig, at der er et objektive kvalitetsparameter.

Lad os tage to eksempler. Nu skal vi jo ikke behandle enkelt skoler her, men jeg vil godt tage Tønder og Bornholm som eksempel, så tager vi ikke den tredje med; dér er jeg lidt inhabil. Men lad os tage de to af dem. Der er mange andre skoler; Esbjerg er et glimrende eksempel på en skole, der ikke har fået konstruktøruddannelsen, på trods af at det er landets femtestørste by, og på trods af at det er et udviklende område.

Bornholm har et turistimage, har en identitet som en turistø. Man fik ikke – og jeg gentager: man fik ikke – fra ministeriets side og ministerens side muligheden for at få turisme som en KVVU-uddannelse på øen. Det har så udviklet sig siden hen ved, at man har lavet en aftale med Lyngby Handelsskole. Det kan godt være, at ministeriet har været med som mellemmand og presset lidt, men det er nu de to skoler, der selv har aftalt det.

Og på Bornholm føler man sig ikke tilfreds med den aftale, fordi man er på herrens mark, og fordi man kan risikere, at den aftale bliver brudt bare lige sådan uden videre, og det vil sige, at man ikke har fået en selvstændig uddannelsesprofil, at man ikke har fået en selvstændig identitet på øen. Og dér er uddannelser jo netop så vigtige for udviklingen af et lokalområde; det er vigtigt, at man har nogle uddannelsesmuligheder, at man kan få de unge til at blive i området, at de kan udvikle sig, finde kæresten og blive boende, og hvad det ellers hedder.

Derfor er det ikke godt nok, det her. Det er selvfølgelig godt, at det er blevet bedre, men vi skal bare hele tiden holde os for øje, at det kunne være meget bedre, hvis vi havde sikret en